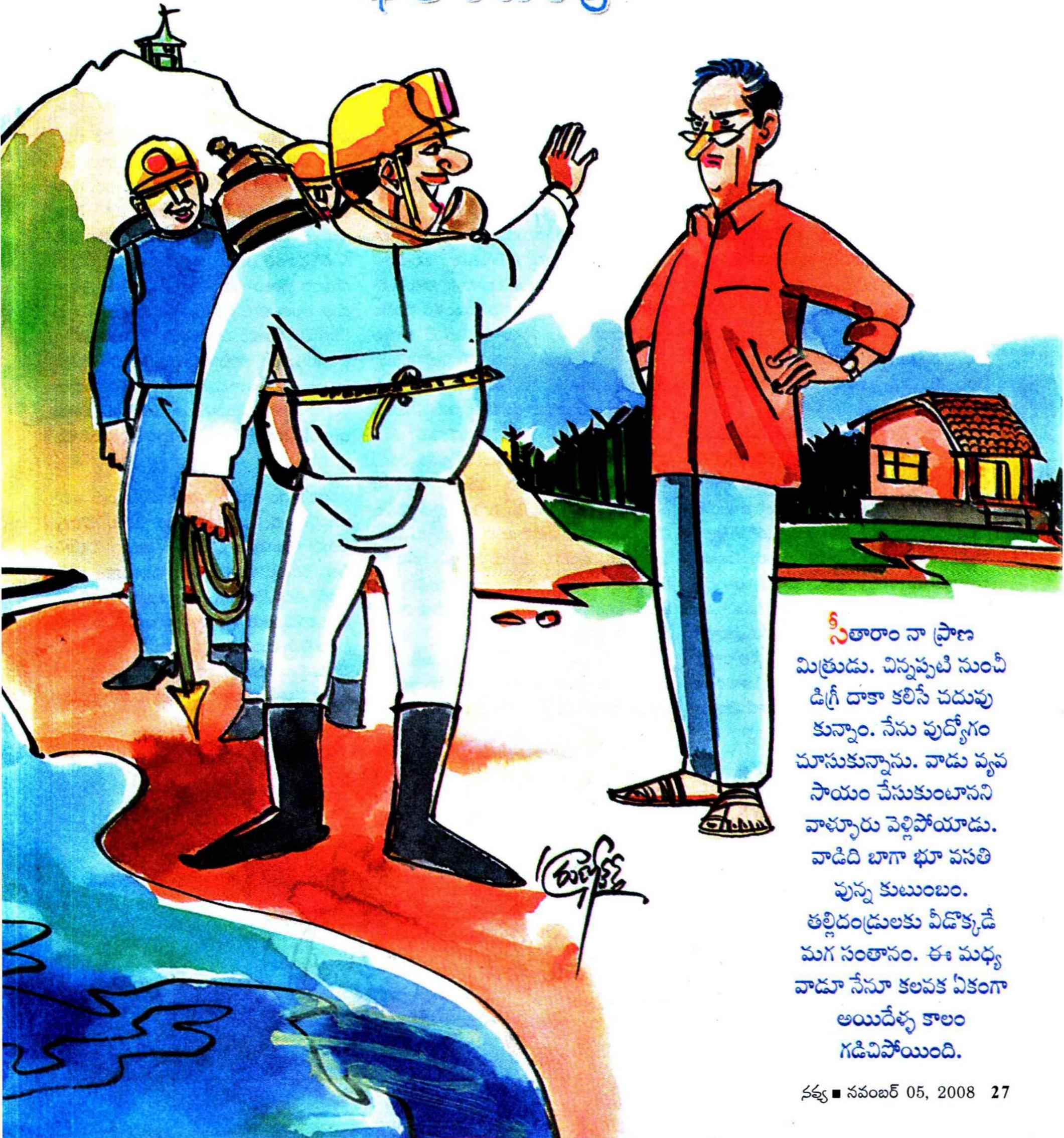

అక్షయం ఎక్స్‌ప్రెస్

ఎక్స్.కె. రమారావు

స్వీతారాం నా ప్రాణ
మిత్రుడు. చిన్నప్పటి నుంచీ
డిగ్రీ దాకా కలిసే చదువు
కున్నాం. నేను పుద్యోగం
చూసుకున్నాను. వాడు వ్యవ
సాయం చేసుకుంటానని
వాళ్ళూరు వెళ్లిపోయాడు.
వాడిది బాగా భూ వసతి
వున్న కుటుంబం.
తల్లిదండ్రులకు వీడొక్కడే
మగ సంతానం. ఈ మధ్య
వాడూ నేనూ కలవక ఏకంగా
అయిదేళ్ళ కాలం
గడిచిపోయింది.

ఈ 2001సంవత్సరంలో అకస్మాత్తుగా వూడిపడి నన్ను ఆశ్చర్యంలో ముంచుతాడనుకోలేదు. “సంగతు లేమిత్రా సీతారాముడూ” ఆప్యాయంగా అడిగాను. “నేను ఆత్మహత్య చేసుకుందామని తిరుగులేని నిర్ణయం తీసుకున్నానురా నిన్నూ నీ పిల్లల్ని ఒక మారు చూసి నిర్ణయం అమలు పరుద్దామని ఆగాను” తాపీగా చెప్పాడు. “అదేమిత్రా నీ అంతటి ధైర్యశాలి లేదని మేం మా పిల్లలకు నీ కథలు చెప్పుకుంటుంటే నీ మానాన నీవేమో ఆత్మహత్య చేసుకుంటావా? మరీ నీ గురించి పిల్లలకు చెప్పిన కథలు అబద్ధమై పోవు? “ఏమిటి డాడీ మీరు చెప్పింది” అని రేపు వాళ్ళు మా కాలరుచ్చుకుని అడిగితే ఏం చెప్పాలి. దానికి ముందు జవాబు చెప్పి నీ ఆత్మహత్యా కారణం వివరించు” అన్నాను.

“నారు పోసినవాడే నీరు పొయ్యాలి. కథలు చెప్పిన వాడే కారణాలు చెప్పాలి. నేను “ఆత్మహత్య” కరించుకుంటాను. వీడికి మొదటి నుండి భాషలో ప్రయోగాలు చేయటం హాబీ.

“అదే ఎందుకు?”

వాడు విషాదంగా నవ్వి “పత్తిరైతును కదరా మరి ఆత్మహత్య చేసుకోవద్దా? ప్రశ్నించాడు.

“ఒరేయ్ ప్రశ్నకు ప్రశ్న సమాధానం కాదురా అయినా కాటన్ రైతువి కదా మరి పత్తి రైతంటావేమిటి?

“కాటన్-పత్తి రెండూ ఒకటేరా నాయనా” నాలుక్కర్చుకున్నాను. ఇంట్లో ఇంగ్లీషు మీడియం పిల్లల కలగలుపు భాషతో ఏది ఏమిటో తెలిసి చా(రా)వటం లేదు.

సీతారాం ధైర్యాన్ని గురించి ఒక చిన్న సంఘటన చెప్పితిరాలి. మా వూళ్ళో పద్మారెడ్డి అనేవాడు ఆ రోజుల్లోనే విపరీతంగా కండలు పెంచి దారిని పోయ్యేవాళ్ళను పిలిచి గిల్లికజ్జు పెట్టుకుని చావబాదే వాడు. వాడి బాడీని ఇప్పటి భాషలో “ట్యూల్స్ ప్యాక్” అనవచ్చేమో, వాడికి ఎదురు నిలబడి మాట్లాడగలిగేవాళ్ళు లేరు. వాడు బాటంట వస్తూంటే పక్కలకు ఒదిగి మరీ నమస్కారం చేయాలి. లేకపోతే నమస్కారం చేయనివాడికి మూడిందన్నమాట. ఒకనాడు వాడు సీతారాంకు ఎదురుపడ్డాడు. మావాడు వాడిని బేఖాతరుగా చూసి “జినా బేఖరాల్ హై” అంటూ పాడుకుంటూ

వెళ్ళి పోతున్నాడు. పద్మారెడ్డికి కోపం వచ్చి వీడిని నాలుగు బాదాడు. దాంతో వీడు మూడేళ్ళు ఎవరికీ చెప్పకుండా ఎటో వెళ్ళిపోయాడు. ఇంట్లో వాళ్ళను కంగారు పడవద్దని వుత్తరం రాసి మూడు నెలల పైన రెండు రోజులు గడిచిన తర్వాత వూళ్ళో కాలు పెట్టాడు. వచ్చిరాంగానే ఒక బాణా కర్ర నా చేతికిచ్చి తన వెనుకనే నడవమన్నాడు. అలాగే వెళుతున్నాం. పద్మారెడ్డి ఎదురుపడ్డాడు. నాకు ఒళ్ళంతా చెమటలు పోసి వణకటం మొదలెట్టింది. వీడు ఏ మాత్రం భయం లేకుండా “ఆజారే అబ్ మేరా దిల్ వుకారా” అంటూ గొంతెత్తి పాట మొదలుపెట్టాడు. వీడు నిద్రుస్తున్న సింహాన్ని జూలు పట్టుకుని లాగుతున్నట్లు నా మనోనేత్రం ముందు గోచరించాడు. పద్మారెడ్డి క్రూరంగా చూస్తూ “ఏం బే ఇంకా బుద్ధిరాలే. దిల్ వుకారా హై క్యా” అంటూ వీడి మెడ పట్టుకున్నాడు. వీడు చేపలా వాడి చేతుల్లోంచి జారి నా దగ్గరున్న బాణా కర్ర అందుకున్నాడు. మెరుపు వేగంతో గాలిలో రెండడుగులు పైకి లేచి కర్ర తిప్పటం మొదలెట్టాడు. అప్పుడు వాడు చూపరులకు కాలుతున్న విష్ణు భూచక్రాలా కనిపించాడు. కర్ర గాల్లో తిరుగుతున్న “కహాకహ” ధ్వని పద్మారెడ్డి వంటిని అనేక భాగాల్లో తాకుతున్న చప్పుడు తప్ప సకల చరాచర ప్రపంచం స్తంభించింది. చాలా మంది గుమ్మాల్లో నిలబడి చోద్యం చూస్తున్నారు. అయిదే అయిదు నిమిషాల్లో వంట్లో అసంఖ్యాకంగా విరిగిన ఎముకల్తో పద్మారెడ్డి స్పృహ తప్పి పడిపోయాడు. వాడు ఆస్పత్రి నుంచి బయటికి రావటానికి జన జీవన స్రవంతిలో కలవడానికి ఆర్నెలు పట్టింది. పోలీసులతో తనను రెండు కోడెదూడలు కుమ్మాయని, ఎవరూ కొట్టలేదని చెప్పాడు. ఆ తర్వాత వాడు మాకు ఎక్కడ కనిపించినా నమస్కారం పెట్టేవాడు “ఇది ఎప్పుడు నేర్చుకున్నావురా” అంటే ఆ మూడు నెల్లూ మెడ్రాసులో సిన్మావాళ్ళకు స్టంట్ నేర్పే “అమ్ముమణి” అనే వాడికి శుశ్రూషచేసి నేర్చుకున్నాడట. సీతారాంగాడికి అంత ధైర్యం అంత పట్టుదల.

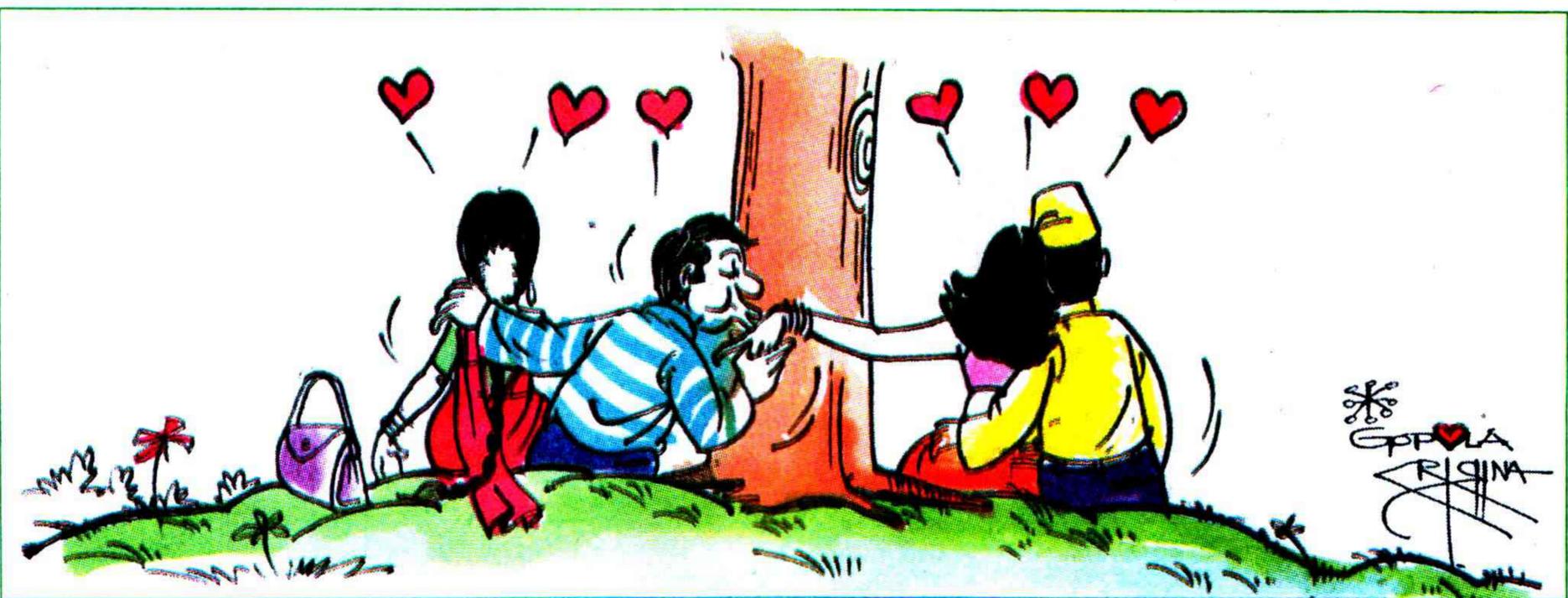
నేను చెప్పాను “పంటలు ఫెయిలయితే ఆత్మహత్య వద్దు. నాలుగెకరాలమ్మి హైద్రాబాదులో కొంత జాగా కొనుక్కో సంవత్సరంలోపల అంతకు

రెండింతలకు అమ్ముడుపోతుంది. వోపికుంటే మళ్ళీ కొను. మళ్ళీ అమ్ము అలా వాడికి ధైర్యం చెప్పి పంపించాను. ఆర్నెలు తర్వాత కనిపించాడు. ఎనిమిది వేళ్ళకు ఎనిమిది వుంగరాలు. మందపాటి బ్రేస్లేటు. మెళ్ళో పలుపులాంటి అసలు బంగారపు గొలుసు దానికో నకిలీ పులిగోరు- మనిషి చాలా ఉల్లాసంగానూ, విలాసంగానూ వున్నాడు.

“నాలుగు ఎకరాలు అమ్మి హైద్రాబాదులో పన్నెండొందల గజాల జాగా తీసుకున్నానురా, టైటిలు పక్కా కబ్జాలు లేవు. ఇ.సి తీశానులే “టోకెన్ ఎడ్వాన్సు ఇచ్చి పేపరు ప్రకటనిచ్చాను. ఎవ్వరి నుంచి ఆబ్జెక్షన్స్ లేవు. పాపం అమ్మినా యన చాలా మంచాయనలే. ఆ పక్క ఖాళీభూమి కూడా నన్నే అమ్మిపెట్టమని నాకు రిజిస్టర్ జి.పి.ఎ అంటే పవర్పట్టా ఇచ్చాడన్నమాట. దానికిగాను వాడికి ఓ రెండు లక్షలు హైద్రాబాదులోనే అప్పు తెచ్చి వాడికిచ్చాను. సంసారం హైద్రాబాదుకు మార్చాను. అడపాదడపా ఇంటి ఖర్చులకు రోగాలకూ నొప్పులకు అప్పుచేయాల్సి వస్తోందిరా. అయితే ఎర్రబెల్లి సోమయ్యగారని ఈ రియల్ ఎస్టేటులో మాంచి చేయిలే. అతను మనకు చేదోడువా దోడుగా వుంటూ అప్పులిస్తూ సలహాలిస్తూ వున్నాడులే. అంతా భగవల్లీల. నీలాంటి మిత్రుల సహృదయత 2003నాటికి మన భూమి కనీసం ఆరుకోట్లు పలుకుతుంది. కడహీనం అయిదు కోట్లనుకో” అంటూ చెప్పుకొచ్చాడు. ఆ రాత్రి తెల్లారిందాకా రియల్ ఎస్టేటు ఆనుపానులూ, ఎవరెలా కోటీశ్వరులయిందీ ఏకరువు పెట్టాడు. తెల్లారి వెళ్ళిపోయాడు.

2007

ఆదివారం పొద్దున్నే మా ఇంటి ముందు ఆటో ఆగింది. ఒక అడ్డ పంచె, అర చేతుల చొక్కా, నలుపూ తెలుపులు కలగలసిన జుట్టు, విభూతి పిండి కట్టుకల ఒకాయన దిగాడు. లూజు జుట్టు ముడి, తడి ఆరి ఆరిని జుట్టు విభూతి పిండికట్టు కల ఒకామె, ఆయన భార్య కాబోలు దిగింది. వాళ్ళ వెంట చిన్న లుంగీ కుర్రోడు, బాల మురుగన్లాగు న్నోడు కూడా దిగాడు. నా నేమ్ ప్లేటు చూసి సంతోషంగా “వా ఇదుదా రాంబాబు వీడు” అంటూ

మగాయన తమలపాకులు కాలువలోకి వుమ్మేసి సకుటుంబంగా మా ఇంట్లోకి వచ్చేశాడు. నా చేతులు దొరక బుచ్చుకుని “వణక్కం” నాన్ ఉంగ శిడమ్ పేసనమ్” అన్నాడు. నాకు తమిళం ఏ మాత్రం రాదని ఏమాత్రం దాపరికం లేకుండా వున్నమాట వున్నట్లు చెప్పాను. “చొ-చొ-చొ రాంబాబూ నువు మమ్ముకాపాత్తూ నీవు మా పాలిటి పళని కడవుళివి “అది దా నా బెళ్ళాము. అవన్ నా బిడ్డడు మా లక్కు నల్లాగుండి తమరు ఇంటికాడ ఇరుక్కిరాల్” అంటూ పళ్ళికిలింపాడు. ఏడ్చావులే అని మనసులో అనుకున్నాను. ఒక్క ముక్కా అర్థం కావటంలేదు. ఇంతలో వాళ్ళావిడ పిల్లాడిని చూపిస్తూ “ఇవన్ వొంబోదు దినాలై కుళిక్కుం ఇళ్ళే అణ్ణా కుళిక్కుం అరై ఏడ” అడిగింది. వాళ్ళభాష అర్థంకాక నాకు ఏడుపొచ్చేస్తున్నది. బల వంతంగా కన్నీళ్ళు ఆపుకుంటున్నాను. మొగాయన కొంచెం మేలైన అర్థమయ్యే భాషలో చెప్పాడు. పిల్లాడికి తొమ్మిది రోజులుగా స్నానం లేదట. బాత్ రూము చూపించమంటున్నది. ముక్కూ నోరూ చెవులు మూసుకుని బాత్ రూము చూపించాను. “అదేమాదిరి కక్కూన్ కూడా చూపించుమి” అందావిడ! ఆదేశం తు.చ? తప్పకపాటించాను. ఆయన మళ్ళీ మొదలెట్టాడు. “నా ఎనక్కు మారైవి నామంబొచ్చి మీనం బాళ్ హైద్రాబేడులో ఒకజిన్న హోటలు రన్ చేస్తుంటిమి. ఒక నన్ బస్ ని నిండా నమ్మినాను. కానీ వాడే నాగపాంబై కర్నిపూడ్చి నాడు. కత సురుక్కుంగ సెబుతా నాగపాంబ నన్ బన్ సేయబట్టి వెరిశప్పి పోనాది. మమ్మల్ని నీ విరుందాళి అనుకుంటావో లేక అడిమ్మై అనుకుంటావో అదిదా నీ ఇష్టమప్పా. నేను నిండా తురవిన్దై పోయినాను. మాకు మీవింటిలో టెన్ డేస్ తిండిపెట్టుమి. అదర్ వైజ్ “మలర్ అమ్మినకాడ విరగు అమ్మటం” ఎట్లా పాసిబులప్పా అంతా కట్ట కట్టు కుని కుడికాడికి బోవాల్సిందే” అంటూ దుఃఖించ సాగాడు. ఏడుపుఆపి అర్థమయ్యేలా చెప్పకుంటే చెప్పుతోకొడతా నా కొడకా అంటూ చెప్పండుకున్నాను. ఆవిడ పిల్లాడి తలతుడుస్తూ “మురుగా మురుగా అణ్ణగారి కై కి ఎలుంబు లేదని జనం బులు చెప్పుకుంటారే ఆయన పెల్లరిస్తే తను అలు వలగ నుంచి రాక తలికే నాన్ అరిసి తడిపి సమ్మై యిల్ సేయనా? నా కరుత్తు ప్రకారం ఆయన అర క్కన్ కాడు” అంది. చెప్పుతో మగవాడి చెంప ఛెళ్ళు మనిపించి “ఏమిటి ఆమె నన్నుగానీ నీ భాషలో తిడుతోందా? ఉన్నమాట చెప్పక పోయావో నీ తాటవలుస్తాను” అని బెదిరించాను. వాడు లొంగ కపోగా “తిట్లు కావు నువు ఆఫీసు నుంచి వచ్చే తలికి బియ్యం తడిపి వంట వండుతా నంటున్నది” అన్నాడు. నాకు నమ్మకం కలగక మరో రెండు దెబ్బలు వేశాను. వాడు “అమ్మో” అని అరిచి “ఆగరా నీ దండంబెడతా, నును సీతారాని ఈమె నాభార్య మీనాక్షి వాడు నాపిల్లడు” అంటూ తల దులుపుకున్నాడు. ఇంత సుద్దపొడి ఫ్యాన్ గాలిలో పైకి లేచి రూమంతా కమ్ముకుంది. వాడి జుట్టు

మామూలుగా నల్లగానే వుంది. “ఇదేం వేషంరా” అన్నాను. “మరేం చేయమం టావ్ హైద్రాబాద్ అప్పు లోళ్ళు రొడీలను బెట్టి వసూళ్ళకు తగులుకుంటే ఇలా మారువేషంలో నీ దగర కొచ్చామన్నమాట. వేషం కుదిరిందా? వేషం ఎట్లా చస్తే ఏంలే నా తమిళం బాగుందా?” నా మెచ్చు కోలు కోసం ఆశగా చూస్తూ అడిగాడు “అసలు అంత తమిళం ఎలా వచ్చిందిరా?” “అదే మరి. భాషలు కష్ట పడి నేర్చుకోవాలి నాకూ మన మాజీ ప్రధాని పి.వి గారికి చాలా భాషలొచ్చులే. అసలు ఎన్నివచ్చో - అమ్మో - నాకే గుర్తులేదు. నన్నూ పి.వీగారిని కళ్ళారా చూడగ లిగిన నువ్వెంత పుణ్యాత్ముడి విరా! నీ పూర్వజన్మ సుకృతం సర్లే ఇంకో పది తమిళపదాలు చెప్పనా” ఉత్సాహంగా అడిగాను. వద్దని వారిస్తూ వాడి దుస్థితికి కారణం తెలుగులో చెప్పమన్నాను. కాస్తేపు ఏడ్చి తర్వాత” రియల్ ఎస్టేటు లో నష్టంరా పదిలక్షలు పెట్టి 1200గజాలు కొన్నానా! కోటిరూపాయల బేరంవస్తే ఎర్రబెల్లి సోమయ్యగాడు” వద్దన్నా! ఆరైల్లు ఆగితే రెండు కోట్లు వస్తయి” అన్నాడు. వాడి మాటకు విలువిచ్చాను. మరో మూడు నెల్లకు మూడు కోట్లు ఇస్తామని పార్టీలోస్తే వద్దన్నా వచ్చే సమత్సరానికి ఆరు కోట్లు వచ్చుద్ది” అన్నాడు. వాడి మాటకు మళ్ళీ విలువిచ్చాను. అయితే తెలంగాణా ఏర్పడిపోతుం దని పుకార్లు వ్యాపించడంతో, ఆ వాదం బలం పుంజుకోవడంతో భూములరేట్లు ఆసాంతం పడిపోయాయి. రియల్ ఎస్టేటు మార్కెట్ లక్షలకొదిలే యన్నా నేను వాలుకుంటానన్నాడు. వాడిపీక పిసుకుదామనుకున్నాను. నా రెండు చేతులు కలిపినా వాడి పీక చుట్టుకొలతకు సమానం కావు. ఇన్నాళ్ళూ ఈ భూమి చూపెడుతూ మనం తెచ్చిన అప్పుల తాలూకు రుణదాతలు ఏ మాత్రం మర్యాద లేకుండా వేళాపాళా లేకుండా వసూళ్ళకు తగులుకున్నారు. అందుకే ఈ వేషం. సోమయ్య “నన్ బస్” కాదురా “నాగపాంబు” అన్నాడు. “ఒహో స్నేహితుడు కాదు నాగుపామని ఇందాకటి అన్న మూటల అర్థం బోధపడింది. పైగా “వాడు మనిషి కాదురా, అరక్కన్” కసిగా అన్నాడు. “అరక్కన్ అంటే” “రాక్షసుడు” రకీమని జవాబు చెప్పాడు. అవునోకాదో నాకు తెలియదు. వాడేం

“సప్తపదుల సంధానంలా మూడు పదుల అనుభవాలి... కాకతీయ”

కాకతీయ మ్యారేజెస్ ప్రై. లిమిటెడ్
103, 109 & 203, విజయశ్రీ అపార్ట్ మెంట్స్, చర్మాస్ వెనుక, అమీర్ హిల్స్, హైదరాబాద్ - 500 073.
ఫోన్ : 040-2374 7777, 09396 999 999

శ్రీమతి & శ్రీ చిరంజీవి యలమంచి

FREE online registration & Free search

www.kaakateeya.com
www.telugumarriages.com
www.kannadamarriages.com
www.tamilmarriages.com

అమీర్ హిల్స్	098481 55222	నెల్లూరు	098481 97222
కూకట్ పల్లి	093913 11444	తిరుపతి	098485 35378
ఆర్.టి.సి. క్రాస్ రోడ్స్	099855 47475	కర్నూల్	093900 33815
దిల్ సుఖ్ నగర్	098485 66733	(చెన్నై) డి. నగర్	093400 99993
విజయవాడ	093922 92939	బెంగుళూరు	093429 39345
గుంటూరు	098485 35375	సీలం	093855 99066
తెనాలి	098480 31931	మధురై	093603 35233
విశాఖపట్నం	098481 63833	వెల్లూర్	093449 94400
రాజమండ్రి	098485 35377	తిరుచి	098428 01111
కాకినాడ	098483 37378	పాండిచ్చేరి	098421 27777
ఖమ్మం	093470 59988	ఈరోడ్	093855 99011
ఓంగోలు	098487 11223	అనంతపురం	093460 09348

చెన్నై (అన్నానగర్), చెన్నై పోరూర్, చెన్నై తాంబరం, జయనగర్, మైసూరు, కోయంబత్తూరు

చెప్పినా నమ్మాల్సిన పరిస్థితి నాది. చుట్టుప్రక్కల ఎవరూ తమిళం వచ్చిన వాళ్ళు లేరాయె. పది రోజులుండి భార్యాపిల్లడితో సహా బయలుదేరి “మరిపి డియం సందిఫోం” అంటూ చేయి కలిపాడు. అంటే ఏమిట్రా అంటే “మళ్ళీ కలుద్దాం” అని అర్థం అన్నాడు. వాడిని కిళక్కుం పొగుంరైల్ ఎక్కించి “ఉలగంచుట్రీయ రా రా వాలి బాన్” అని దీవించాను. ఆ తర్వాత వాడు మెడ్రాసు చేరి ఒక చిన్న హోటలులో సర్వరుగా అజ్ఞాత వాసం చేస్తూ పొట్టి పోషించుకుంటున్నాడు. మధ్య మధ్య ఫోన్ చేసే వాడు. బహుశా కాయిన్ బాక్సు నుంచీ కాబోలు. నా మొబైలు మీద డిఫరెంటు నెంబర్లు కనిపించేవి.

2008

ఒక ఆదివారంనాడు చీకటి పడింతర్వాత మా ఇంటి ముందు ఒక ఆటో ఆగింది. దాంట్లోంచి ఒంటి మీద శుభ్రమైన బట్టలతో కళ్ళకు రాత్రయినా నల్ల కళ్ళజోడుతో సీతారాం దిగాడు. వాడివెంట నలుగురు జమా జెట్టీలు దిగి పెద్ద సామాన్లపెట్టె, బేగు మోసుకొని ఇంట్లోకి వచ్చారు. పలకరింపులు లేకుండా సీరియస్సుగా నట్టింట్లో కూర్చుని సామాన్లు బయటకు తీశారు. సీతారాం స్విమ్మింగు సూట్ వేసుకుని ఒక హెల్మెటు లాంటిది తలకు తగిలించుకున్నాడు. వాడి కళ్ళు మిలమిలా మెరుస్తున్నాయి. హెల్మెటుకున్న స్విచ్చి నొక్కగానే ప్రకాశవం తమైన ఫ్లాష్ లైటు వెలిగింది. చిన్న రోకలి బండలాం

టిది. భుజున వేసుకొని, దాని తాలూకు గొట్టం ముక్కుకు తగిలించుకున్నాడు. అది ఆక్సీజన్ సిలిండ్రని నాకర్థమయింది. మిగతావాళ్ళు ఒకడు స్టీల్ గడ్డపార, ఒక పార, ఒక షోవెల్, ఒక పాకుడు పార లాంటి భయంకరమైన వస్తువులు బయటికి తీశారు. బ్రతుకు తెరువు కోసం సీతారాం ఒక బంది పోటు దొంగల ముఠా ఏర్పాటు చేసుకున్నాడని నిర్ధారించుకున్నాను. ఇంత బతుకు బతికి ఇంటిన కాల చచ్చినట్లు వాడికిదేం బుద్ధని వాపోయాను. వచ్చినవాళ్ళు మటుకు వాళ్ళ వాళ్ళ వస్తువులను శుభ్రం చేసుకుంటున్నారు. ఒక పెద్ద నైలాన్ తాడు చుట్ట కూడా తీశారు అన్నీ పరీక్షించుకొని సంతృప్తి పడ్డ తర్వాత సీతారాం అడిగాడు. “ఒరేయి రాంబాబూ ఈ భూమండల వుపరితలం మీద సుమారుగా ఎంత పరిమాణంలో బంగారం వుంటుందిరా?” చాలా తాపీగా అనుభవజ్ఞుడైన బందిపోటులా అడిగాడు. ఈ వృత్తిలో ఈ సరికే పండిపోయినట్లు కనిపించాడు. ఒంట్లోని కంపరాన్ని అణుచుకుంటూ పైకి బింకంగా జవాబిచ్చాను. భూమండలం సంగతి నాకు తెలియదు. కానీ నా ఇంట్లో మా కుటుంబానికి సుమారు పదితులాలు వుంటుంది. అందులో సగం బ్యాంకు లాకర్లలోనూ మిగతా సగం మాయావిడ ఒంటి మీద వుంది ఆవిడ వూళ్ళోలేదని నీల్గుతున్నావేమో! ఉంకో పదినిమిషాల్లో ఆవిడ వస్తుంది. ఆవిడ వచ్చిందో నీపని దెబ్బకు తా దొంగల ముఠా” అని బెదిరించి చూశాను ఒకసారి వంద తుపాకుల పెట్టని చెబుతూ ఓరకంట చూశాను.

“దొంగల ముఠానా ఎక్కడ?” విస్మయంగా అడిగాడు.

“మరి నీ ముఠాను ఏమంటారు? ప్రాణ స్నేహితుడినైన నా ఇల్లే దోస్తావురా? అప్రాచ్యుడా నువ్వు తమిళుడి వేషంలో వచ్చినా ఆతిథ్యం ఇచ్చాకదరా ప్రాంతీయ భాషాల భేదాలు చూపించావా?” అక్కసుగా అడిగాను.

“ఛ అలా అపార్థం చేసుకుంటావేమిట్రా సంగతంతా విను. నేను మళ్ళీ హైద్రాబాద్ వెళ్ళాను. ఇప్పుడు భూముల అమ్మకం బాధ్యత ప్రభుత్వమే చేపట్టింది. నా భూమి నాకమ్మినవాడి భూమిలో సీలింగులో సర్ప్లస్ భూమట ప్రభుత్వం అది అమ్మటానికి కొనడానికి వీల్లేదని పట్టుపట్టింది. ఒకవేళ నాది నాకు రావాలంటే ఒక కోటి యాభైలక్షలిచ్చి ప్రభుత్వం వారి నుంచి విడిపించుకోవాలట ఆ తర్వాత క్లియరెన్సుపొంది నేనెవరికైనా అమ్ముకోవచ్చుట. ఇంక నేనేం చేయాలో నువ్వే చెప్పు” చెవుల పుగించి వాడి దీన గాధ వింటున్నాను. వాడంతటి ధైర్యశాలి భోరుమని ఏడ్వసాగాడు.

“ఇప్పుడక్కడ ఖాళీ భూమి లేదురా చాలా మంది కొనేసుకున్నారు. ఒక్కో భూమి కనీసం వంద చేతులు మారి వుంటుంది. భూముల మీద హక్కులేని కొందరు కోట్లు సంపాదించారు. నా లాంటి దీనుల హీనుల భూమిని ప్రభుత్వం లాక్కొంటున్నది. నీ వస్తువునే నీ నుంచి లాక్కొని నీకే అమ్ముతానంటే ఎంత బాధో అనుభవిస్తే తెలుస్తుంది” మళ్ళీ ఏడుపు మొదలెట్టాడు. ఎలాగోలా సముదాయించి “మరి ఈ వేషమేమిటి? ఈ వస్తు సముదాయమేమిటి” కథా కమామిషు సవిస్తరంగా చెప్పమని ఆదేశించాను.

వాడు ఉత్సాహం వుంజుకున్నాడు. “అందుకే

ఈ భూమండలం మీద బంగారం అందాజూ ఎంతుంటుందిరా అనడిగాను నిర్బయేష్ చంద్రముఖర్జీ గారని ఒక జ్యోతిష్య సామ్రాట్ వున్నారు. వారు హిమాలయాల్లో అంటే ఎవరెస్టు శిఖరం మీద అయిదేళ్ళు తపస్సు చేశారట. టెన్సింగ్ నార్కే హిల్లరీలు వచ్చి జెండా పాతడం కళ్ళారా చూశారట. కానీ పిచ్చివాళ్ళు. వాళ్ళ ఆనందం వాళ్ళకుండానీ అని పలుకరించలేదట. ఆయన హిమాలయాలు దిగి అడవుల్లో అరణ్యేర్ దిన్ రాత్రీ తిరుగుతూ పాంచాలీలు పాడుతూ కాపురుష్-ఓ-మహాపురుష్ “అంటూ బెంగాలీలో ఆర్తనాదాలు చేసుకుంటూ తిరుగుతుంటే భృగు మహర్షి ప్రత్యక్షమయ్యాడట. ఇదేమిట్రా దేముడా నీకోసం తపస్సు చేస్తుంటే ఈ గడ్డం రూపధారివై ప్రత్యక్షమయ్యావా? “అంటూ కాళ్ళు పట్టుకోబోతుంటే భృగు మహర్షి తన పేరూ, చిరునామా చెప్పాడట. “భృగుహూ” అంటూ మళ్ళా కాళ్ళమీద పడుతుంటే వారిచి అణిమాద్యష్ట సిద్ధులూ ప్రసాదించి ఆంధ్రప్రదేశ్ కు వెళ్ళమన్నారట. వారు మన సంప్రదాయిక జ్యోతిష శాస్త్రానికి, చైనీస్ టారట్టు శాస్త్రాన్ని అన్వయించి ఆధునిక శాస్త్ర సాంకేతిక పరిజ్ఞానం తగు మాత్రంలో, సంఖ్యాశాస్త్రం తగు మాత్రంలో మిళాయించి మనం ఏ పనిచేస్తే బాగు పడతామో చెబుతారు. వూరికే కాదు సుమా ఫీజు పుచ్చుకొనే. ఆ రోజుల్లో నా ఎనిమిది వేళ్ళకు రత్న ఖచిత అంగుళీయాలు వుండేవే. వారు సెలవిస్తే కొనుక్కున్నవే. రియల్ ఎస్టేటు రంగంలో నీలాంటివాడు మరొకడు ఉండడు పో” అని ఆశీర్వదించారు. పైగా ఈ ఉంగరాలు నాకు భవిష్యత్తు ప్రసాదిస్తాయన్నారు”

“మరి అలా జరగలేదుగా”

“ఎందుకు జరగలేదు? నా అంత దివాలా తీసినవాడు నాలాటివాడు మరొకడుండడు. అలాగే బంగారం ధర పెరిగిన తర్వాత అవి అమ్మితేనే ఈ సామాను వచ్చిందిరా, మనం నమ్మాలేగాని మహర్షులు చెప్పేదాంట్లో చాలా సత్యముంటుందిరా” అర్థ నిమిలిత నేత్రాలతో చెప్పాడు.

“మరి ఈ సామానంతా ఎందుకు?”

“అదా ఇప్పుడు కొనడానికి అమ్మడానికి భూముల్లేవుగా, ‘సెజ్ లకూ, విమానాశ్రయాలకు, విదేశీ కంపెనీలకు, పోర్టులకు, చేపల చెరువులకు ఇలా ఎవరిక్కావల్సినంత వాళ్ళు తీసేసుకున్నారు. మరి రియల్ ఎస్టేటు వ్యాపారం ఆగిపోయినట్లేగా అందుకే నేనీ పని మొదలెట్టాను”

“అర్థం అయ్యేలా చెప్పరా మా బాబువి కదా అలాగే ఆ వేషం విప్పేయరా గుండెదిరిపోతున్నాయి”

“ముఖర్జీ మహర్షుల ప్రవచనం ఏమిటంటే భూమి పైన ఎంత బంగారంవుందో దాని గర్భంలో అంతకు నాలుగురెట్లు గుప్త నిధుల రూపంలో వుంది. సరైన స్థలాన్ని గుర్తించి తవ్వకం సాగించటం మన కర్తవ్యమట. ఈ పవిత్ర కార్యానికి ఆయన అన్ రియల్ ఎస్టేటు అని పేరు పెట్టారు. క్రీ.పూ. నుంచి క్రీ.శ. 2008 దాకా ఇలా బంగారం, నగలు, రత్నాలు, నగదు భూమిలో పాతిపెట్టే

నమితకు అభిమానుల్లో తంటా

నమితకు ఇటీవల ఒక భయానక అనుభవం ఎదురైంది. ఆమె నటిస్తున్న ‘జగన్మోహిని’ చిత్రం షూటింగ్ కొన్ని రోజుల క్రితం రామేశ్వరంలో జరిగింది. సముద్రం ఒడ్డున ఓ పాటను చిత్రీకరించిన తరువాత షూటింగ్ ముగించారు. తర్వాత నమిత తన వేన్ వైపు వెళుతుంటే అక్కడే వేచి చూస్తున్న కొందరు స్థానిక అభిమానులు ఆమె వైపుగా దూసుకువచ్చారు. అసలే కురచ దుస్తుల్లో ఉన్న ఆమె ఏమీ పాలుపోక వెంటనే వేన్ లోకి దూసుకు వెళ్ళి తలుపేసుకుంది. వాళ్ళు తలుపు బాదడం మొదలు పెట్టారట. వెంటనే ఆమె లోపల్పించి చుట్టు ప్రక్కల ఉన్న షూటింగ్ సిబ్బందికి ఫోన్ చేస్తే, వాళ్ళు వచ్చి రక్షించాల్సి వచ్చిందట. ఇటీవల నమితకు తమిళనాడులో విపరీతమైన ఫ్యాన్ ఫాలోయింగ్ ఏర్పడింది. ఒక సినిమాలో ఆమె కేవలం ఐటమ్ సాంగ్ లో మాత్రమే నర్తించినా, ఢియేటర్ల ముందు హీరో కటౌట్ల కంటే ఆమె కటౌట్ల పెద్దవి పెడుతున్నారు!

వాళ్ళు పెడుతునే వున్నారు. బహుమనీలు, తానీ షాలు, అసఫ్ జాహీలు, పల్లవులు, చాళుక్యులు, పులకేశులు ఇంకా ఎంతో మంది దాచి వుంచినది. మన భావి తరానికోసమేనట." అలుపు తీసుకోవటం కోసం ఆగాడు.

పిచ్చివాడికి వుందా ఆ మహా మునికి వుందా అని విచికిత్సలో పడ్డాను. వాడు కార్య రంగంలో దిగాడు మా పూరి శివుడి గుట్ట మీద లోతైన కోనేరు వుంది. కోనేరు పైభాగం నుంచి నీటిఉపరితలం వరకే ఒక తాడి ప్రమాణం వుంటుంది. కోనేటి లోతు శివుడికే ఎరుక. ఇంత వరకూ దాని అంచువరకూ వెళ్ళి తొంగిచూసినవాడు లేడు. ఏటవాలుగా వున్న ఒక వైపున కోనేరు వుంది. ఆ కోనేటి అంచు వరకూ వెళ్ళటం కష్టం. గజం దూరం నుంచే కాళ్ళు వణికి జారి దాంట్లో పడిపోతారు. తర్వాత శివ సాయిజ్యం పొందుతారు. ఆ కోనేటిలో బస్తాల కొద్దీ బంగారం వుందని సీతారాం ఉవాచ. దాన్ని వెలికి తీయటానికి ఈ పటాటోపం.

ఆనాడు ఆదివారం అమావాస్య అర్ధరాత్రి సీతారాం దాంట్లో దిగి వెతుకుతాడు. వాడి ఫాలోయర్స్ వాడి నడుముకు నైలాన్ తాడు కట్టి ఒక కొస బలమయిన చెట్టుకు కడతారట. వాడి హెల్మెటుకున్న సెర్ప్ లైటు సహాయంతో వాడు నీటిఅడుగున చేపలా ఈదుతూ అన్నీ కనిపెట్టేసి తర్వాత బయటకు లాగుతారట. స్పేర్ ఆక్సిజన్ సిలిండర్లు రెండున్నాయట.

ఆ రాత్రి ఆపరేషన్ గోల్డ్ రష్ మొదలైంది. తెల్లారి

మా పాల మనిషి చెప్పింది. గుట్ట మీద కోనేట్లో బంగారం వెతుకుతున్నవాడినీ, మురాను పోలీసులు పట్టుకుని రాణాలో పెట్టారట. వీడు మనింట్లోంచి బయటకు పోవటం ఎవరైనా చూశారేమోనని నా గుండెలు పీచు పీచుమన్నాయి. అందరూ వెళుతుంటే నేనూ పోలీసు స్టేషన్ కు వెళ్ళాను. ఇంట రాగేషను ముగిసినట్లుంది. మా వాడిని మీడియాకు ప్రదర్శించారు. నల్ల ముసుగు బదులు వాడి మాస్కు వాడికి వుండనిచ్చారు.

ఛానెల్ నూట పదకొండు వాళ్ళ గొట్టం పట్టుకుని మావాడు ఆవేశ పూరిత ప్రసంగం చేస్తున్నాడు. "చాళుక్యులు బాదామి చాళుక్యులు, పల్లవులు పులకేశుల వగైరా రాజ వంశీకులు భూమిలో దాచిన సంపద యావత్ జాతిది. దాన్ని వెతికి తీయటం మన కర్తవ్యం. నాకు కోనేటి అడుగున అనేక మానవ కంకాళాలు కనిపించినై ఎంతమంది ఈ గుప్త నిధులను వెదికి వెలికి తీసే పవిత్ర బృహత్తర కార్యంలో అనువులు బాశారో--వాళ్ళందరికీ ఆ నీటి అడుగునే అశ్రు తర్పణం వదిలాను. మొత్తం అరవైయ్యారు సొరికలు వెదికాను. కంకాళాల వేళ్ళకు వుండే ఆరు బంగారు వుంగరాలు లూజయి వాటి క్రిందనే పడి వున్నాయి. అవి తీసుకుని బయటికి వచ్చేసరికి ఈ పోలీసు అధికారి తన సిబ్బందితో నన్నూ నా మురాను బంధించాడు. పవిత్ర కార్యం గురించి ఎంత చెప్పినా చెవిటివాని ముందు శంఖం వూదిన చందమయ్యింది"

"నీకు దొరికినవి మూడే వుంగరాలు. ఆరంటాంవే?" పోలీసు గద్దించాడు.

"సత్యాన్ని మరుగుపర్చకూడదు. నాకు దొరికినవి ఆరు. బహుశా అవిషట్టవర్తులవి కూడా కావచ్చు. వాటి సంగతి వదిలేయండి. మీడియా సోదరుల్లారా! ప్రభుత్వానికి ఇది నా బహిరంగ విజ్ఞప్తి. లోక కళ్యాణం కోసం శ్రమించే నాలాంటి వారిని ట్రెజర్ అండ్ ట్రోప్ చట్టం, ఫలానా శిక్షా స్మృతి అనే చట్టాలను అడ్డుపెట్టుకుని మా ప్రయత్నాలకు ఆనకట్ట కట్టకండి. ఎంతో కొంత రుసుము వసూలు చేసి నా లాంటి దేశభక్తి పూరిత ఔత్సాహికులకు ప్రోత్సాహపూర్వకంగా లైసెన్సులు ఇవ్వండి. దొరికిందాంట్లో ప్రభుత్వానికెంత వాటా కావాలో నిర్భయంగా నిప్పత్తికరించండి. ప్రస్తుతం మనకు మన జాతికి ఇది ఎంతో అవసరం. ప్రపంచబ్యాంకు అప్పు తీర్చేయవచ్చు. డాలర్ ఆధిపత్యానికి అడ్డు కట్ట కట్టగలరు. తృణమో పణమోపెట్టి పల్లెలనూ బాగు చేయొచ్చు. భూమి మీద అమ్మకానికి ఏమీ మిగలేదు. అమెరికాలో సబ్ సైమ్ తో ఇక మనకు సంబంధం వుండదు. కాబట్టి ఈ "అన్ రియల్ ఎస్టేటు" రంగంలో తామే తమ కాంట్రాక్టర్ల ద్వారా దిగండి ఫర్వాలేదు. కానీ అమూల్య సంపాదనను మట్టిపాలు కానీయకండి" ఉద్వేగంతో ప్రసంగించి రాత్రంతా నిద్రలేమి కారణంగా స్పృహకోల్పోయాడు.

మనమీదేసత్రోయం... చిత్రం..

